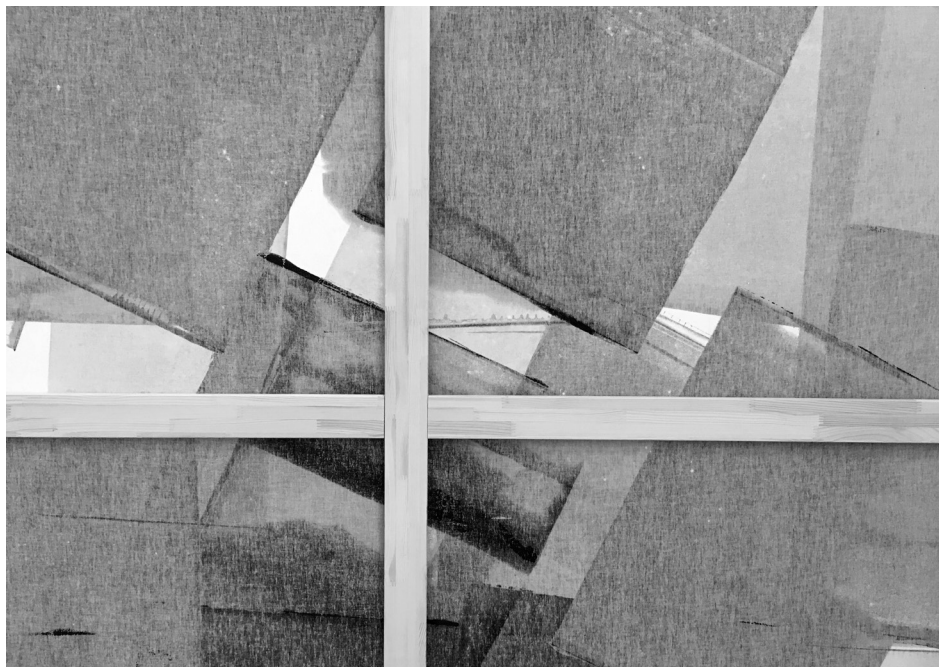

OVERGADEN.

Mette Winckelmann
Come Undone
03.09 – 23.10 2016

Mette Winckelmann, *Come Undone*, 2016. Detalje

Printed Matters – Om Mette Winckelmanns maleriske installation *Come Undone*

Af Andreas Nilsson

En række malerier i storformat, løst monteret på blindrammer, kan i øjeblikket opleves på Overgadens nederste etage. De semi-transparente tryk, der udgør det centrale element i Mette Winckelmanns installation *Come Undone*, skaber en teatralisk for- og bag-scene, som inviterer beskueren til at opleve malerierne og rummet fra et utal af positioner. Installationen både åbner sig for og lukker beskueren ude i forhold til værkerne. På den måde tilskyndes den besøgende til at navigere gennem installationen og møde malerierne fra forskellige perspektiver. Malerierne, og farvefelterne i hvert enkelt, overlapper og forbindes til hinanden, hvilket

tager form af et tilsyneladende uregelmæssigt, men alligevel struktureret system og abstrakt mønster.

Winckelmanns anvendelse af trykteknik antyder et naturligt skift i hendes praksis, som i betydelig højere grad relaterer sig til maleriet som sådan. Winckelmann omtaler selv sine nye værker som malerier – eller mere præcist som maleriske installationer. Tekstiler, patchwork og tryk har også længe været integrerede materialer og teknikker i hendes konceptuelle malerpraksis. Er man bekendt med Mette Winckelmanns kunstneriske arbejde, genkender man hurtigt brugen

af de formelle og abstrakte udtryk, der fremstår med større kompleksitet end blot farver og former på lærreder. Med *Come Undone* vil jeg dog mene, at Winckelmann har udvidet sit kunstneriske udtryk til også at omfatte det minimalistiske felt ved at opstille en række benspænd i form af arbejdsmetoder, farve- og materialebrug og værkstørrelser. Samtidig er der noget bevidst ufærdigt og sårbart i de nye malerier. Kunstneren har sluppet kontrollen og "stoppet" værket, før hun mente eller vidste, at det faktisk var færdigt. Kontrasten hertil kan ses i brugen af matematik og udregninger til at udforme mønstre på tekstilerne, hvilket skaber en dynamik i værkerne og peger fremad mod en to-delt (eller måske hierarkisk) opfattelse af arbejdsmetoder, tradition og individualitet. Som jeg ser det, så er anvendelsen af matematiske systemer en metode, der behersker såvel som frigør, og hvor det at slippe kontrollen går i spænd med det systematiske. De mange malerier i installationen viser en proces, der aldrig slutter, og som kun udfolder sig i det øjeblik den foregår. Dette skaber ultimativt et flow i rummet, der gør beskueren i tvivl om, hvad vi møder og ser.

Alle værkerne er tryk, monteret på en bestemt type ubleget bomuldsstof, der ofte anvendes af designere i forberedelsesfasen, hvor nye design og ideer afprøves, før tøjlet færdiggøres i de endelige tekstiler. Ved at benytte denne type af tekstil, et ubehandlet naturprodukt, som lærred, peger Mette Winckelmann eksplicit på processen – arbejdssituationen – der udspilles i tilblivelsen af værkerne. De synlige markeringer, notater og blyantstreger på tekstilerne giver beskueren indsigt i den kunstneriske proces og de kunstneriske valg, der ligger deri. Ved nærmere undersøgelse får man en forståelse af de mønstre og udregninger, som kunstneren anvender som fundament for værkerne før den egentlige påføring af farver sker. Det bevidste valg åbner op for, hvad vi faktisk oplever i installationen – er det færdige værker eller skitser? Endvidere kan det pointeres, at følelsen af at indgå i processen forøges, idet udstillingen ikke benytter sig af traditionel ophængning på væggen, men i stedet lader værkerne hænge ned fra loftet i udstillingsrummet, så både bagsiden og rammen er synlig. Den fortsatte dialog og udveks-

ling foregår derved ikke kun mellem værket og beskueren, men også mellem værket og kunstneren.

I tillæg til det neutrale stof, der anvendes som baggrund, så udgøres værkerne af yderligere fire farver: Hvid, rød, sort og blå. Den blå farve blev først tilføjet senere i processen, hvilket signalerer en anderledes, men alligevel sameksisterende tid, og refererer dermed også til den historiske udvikling i stoffarvning, hvor sorte, hvide og brune nuancer længe var de eneste farvningsmuligheder af tøj. Det er også blevet sagt, at oldtidsprog ikke havde ord for blå, hvilket rejser det filosofiske spørgsmål om, hvorvidt farven blå overhovedet eksisterede før den indgik i det moderne ordforråd. Ved tilføjelsen af blå i værkerne tydeliggøres pointen om, hvordan vi relaterer til os selv og vores kollektive historie som et cirkulært narrativ og flydende organisme.

I udarbejdelsen af malerierne, der udgør installationen, har to professionelle assistenter påført farverne ved hjælp af silketryk. På samme tid afslører påføringen af de enkelte farver en lighed mellem malerens penselstrøg og en mere mekanisk og industriel arbejdsproces. Rammerne som anvendes til at påføre malingen efterlader deres individuelle aftryk på stoffet, hvilket tilvejebringer et næsten ufuldkomment resultat. Dette bliver endnu klarere, når rammerne afslører, at de før har været anvendt til andre værker, som ikke blot efterlader farverester, men også deciderede mønsteraftryk på det ellers neutrale stof. De overlappende farvefelter skaber forskellige nuancer af de få farver, der anvendes, hvilket påvirker gennemsigtigheden i værket. Netop her ser vi et væsentligt aspekt af Winckelmanns udstilling. Det er en installation om arbejde, revolution og om individet i forhold til fællesskabet. Reduceringen af mønstre og farver kan tænkes at henvise til repetition og den monotone handling i den systematiske arbejdsproces vi har kendt til siden den industrielle revolution. Og det faktum, at farverne rød og sort, der meget ofte associeres med revolutionære ideer, specifikt er inkluderet kombineret med håndværkstraditionen, som Winckelmanns nye værker også bygger på, gør at vores tanker ledes hen på opfindelsen af den første

Mette Winckelmann, *Come Undone*, 2016. Installationsview

industrielle spindemaskine "Spinning Jenny" fra 1764. Maskinens opfindelse afstedkom protester fra håndvævere, der frygtede, at deres arbejde skulle overgå til maskiner. På en abstrakt og raffineret måde peger Winckelmanns værker på dette tidspunkt i historien, ikke mindst ved at tydeliggøre håndværket bag produktionen af værkerne. Udstillingen hylder en arbejds tradition, hvor individet både gør oprør mod og spiller sammen med det kollektive. I denne kontekst er forholdet mellem vævning og tekst også værd at bemærke. Winckelmann understreger det kommunikative aspekt i vævning og forbinder det til at arbejde med en tekst – tråden bliver bogstavelig talt teksten, mens tekst og tekstil også udspringer af samme latinske ord "texere". Gennem historien har vi også været vidne til, hvordan tekstiler er blevet anvendt til både at beskrive og udveksle kultur. Senere er det endog blevet diskuteret, hvordan kvindelige perspektiver – både personlige og politiske – har opnået anerkendelse gennem tekstilhistorien.

I forhold til udstillingens titel *Come Undone*, så er det ikke første gang, at Mette Winckelmann bruger en sang som titel på hendes værker. Eksempelvis bærer tidligere værker titler som *Push It* og *Let's Talk About Sex*, begge titler er benyttet af den amerikanske hiphop-trio Salt-N-Pepa. *Come Undone* har muligvis flere ophavskilder, idet både det britiske band Duran Duran og sangeren Robbie Williams har lavet sange med samme titel. Men også den canadiske, elektroniske musiker og performancekunstner, Peaches, har anvendt titlen dog noget mere seksuelt ladet i form af *Cum Undun*. Med Winckelmanns interesse for kønsproblematikker, der længe har været tematiseret i hendes værker, forstår jeg udstillingstitlen som en kommentar til noget, der falder fra hinanden, muligvis hierarkiske strukturer og systemer. Men udtrykket anvendes også om tøj, der ikke holder sammen, hvilket også anskueliggøres i Winckelmanns installation. Kunstneren har tidligere, som forklaring på hendes arbejdsmetoder og valg af teknik, udtalt: "For

mig repræsenterer patchwork et alternativ til logisk og matematisk tænkning, som et system, der naturligt er underlagt det enkelte individs krop og hånd. Processen at skille et materiale ad og placere det sammen med et andet er interessant, fordi en gentænkning af et givent materiale netop bliver et billede på vores egen krop. Gentænkningen af materialet kan i den forstand frigøre det enkelte individ og dennes individuelle krop fra den måde den normalt opfattes på.”

Alt taget i betragtning kommer jeg, i forsøget på at tilgå Mette Winckelmanns udstilling *Come Undone*, til at tænke på ordene ”to enter a body”. Vi har at gøre med en irregulær, men alligevel systematisk formation, der er konstrueret lag på lag af kendt og ukendt, af transparens og lukkethed, af det kollektive og individuelle, af tradition og revolution. I al dens inklusion af skrøbelige materialer og ufuldstændige strukturer præsenterer installationen *Come Undone* os for sårbarhed og dødelighed, og formidler en meget større fortælling end, hvad vi umiddelbart lægger mærke til. Det er en krop, der på én og samme tid oplyser, giver anledning til håb og rejser spørgsmål.

Andreas Nilsson er assisterende kurator på Moderna Museet Malmö.

CV

Mette Winckelmann (f. 1971) er uddannet fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2003 og har bl.a. udstillet på Moderna Museet, Malmø og Sorø Kunstmuseum, Avlskarl Gallery, København, Nosbaum & Reading Art Contemporary, Luxembourg, samt lavet udsmykninger i det offentlige rum til bl.a. Viborg Kunsthall. Winckelmann er desuden repræsenteret på Statens Museum for Kunst i København og repræsenteret i Vitamin P, New Perspectives in Painting (Phaidon, okt. 2016).

ARRANGEMENTER

Tirsdag d. 27/9 kl. 17–19

Foredrag // Farvens oprindelse og betydning
Hvilken betydning har farver og er vores oplevelser af farver subjektiv? I forbindelse med Mette Winckelmanns udstilling *Come Undone* vil antropolog Stine Maria Louring Nielsen fortælle om farvers oprindelse og

kulturelle betydning, mens filosof og skribent ved Information, Tine Byrckel, vil tale om, hvordan vi oplever og forstår farver ud fra et filosofisk perspektiv.

Fredag d. 14/10 kl. 18-22

Kulturnat 2016

I anledning af Kulturnatten byder Overgaden indenfor til en musikalsk oplevelse i samspil med Mette Winckelmanns udstilling *Come Undone*.

TAK TIL

Mette Winckelmann vil gerne takke Margrethe Odgaard, Fanni Baudo, Stine Aagesen, Karin Auran Frankenstein og SVFK.

KOMMENDE Udstillinger

Fredag d. 11. november er der fernisering på soloudstillinger af Seimi Nørregaard og Ann Lislegaard. Begge udstillinger varer til og med d. 8. januar 2017.

Denne udstillingsfolder kan downloades fra www.overgaden.org

Udstillingen er støttet af:

STATENS KUNSTFOND

Overgaden er støttet af Statens Kunstfonds Billedkunstudvalg og Det Obelske Familiefond.

Overgaden.

Institut for Samtidskunst
Overgaden neden Vandet 17
DK-1414 Copenhagen K

www.overgaden.org
+45 32 57 72 73